

ظاهر هویدا به ابدیت پیوست

Zia

محمد ضیا ضیا، مسئول هفته نامه (افق) سیدنی - استرالیا

شام روز سه شنبه شش مارچ، خبر سخت تکاندهنده وفات هنرمند آزاده، با استغنا و محبوب افغانستان، ظاهر هویدا را شنیدم، نا راحت شدم و در عین حال چند لحظه در خود فرو رفتم و خود را در زمانی یافتم که 46 سال پیش از امروز بود.

آن وقتها بیادم آمد که شاید شاگرد صنف 9 یا 10 مکتب بودم، آهنگهای هویدا را از رادیو میشنیدم و اکثر اشعار و تصنیف هایش را در کتابچه به اصطلاح (بیت) خود می نوشتم. آهنگ های او را به زمزمه می گرفتیم و لذت می بردم. آرزو داشتم از نزدیک این هنر مند گرامی را ببینم. اما دیدن هنرمندان آماتور مثل: نا شناس، مسحور جمال، احمد ظاهر... سخت بود. آنها در محافل عروسی و کنسرتها شرکت نمی کردند، ازین سبب دیدن شان پر عنقا به حساب میرفت. بهمین دلیل، عکسهای آواز خوانها از جمله عکسهای پوستکارتی یا مجله ای ظاهر هویدا را کلکسیون ساخته بودم. و با نشان دادن آن به دیگر همصنفيها و دوستانم تبارز ذوق و سلیقه می کردم.

چون خودم به آواز خوانی و نواختن آلات موسیقی دلچسپی داشتم. وقتی شامل پوهنتون شدم، سر انجام در سال 1351 ش به رادیو افغانستان راه پیدا کردم. چندی نگذشت که دیپارتمنت های موسیقی شرقی و غربی در ریاست هنر وزارت اطلاعات و کلتور ایجاد گردید. احمد ظاهر مسحور جمال و ظاهر هویدا با همکاری استاد ننگیالی، استاد اسماعیل اعظمی، آقایان ناله، کارگر، جمیل شجاع، خلیل راغب... زیر نام برنامه یک شاخه و چند گل به تولید موسیقی آماتور می پر داختند. چند پارچه آهنگ من نیز ثبت و از طریق رادیو به نشر رسید. در همین جریان با ظاهر هویدا از نزدیک آشنا شدم که دوام آن مدتها ادامه یافت.

بلی ظاهر هویدا!

از موقعیکه با ظاهر هویدا آشنا شدم، در دیدارها، نشستها و برخاستها، محافل هنری و هر جای دیگر او را چنین یافتیم که: هویدا در ظاهر، مرد هنرمند ضعیف الجثه، اما با قامت رسا، آدم باریک و انگشتان استخوانی، اما باهمت، با وقار و استغناى عالی میباشد.

سبک و آواز هویدا منحصر به خودش بود یعنی سبک و آوازش، به آواز کس دیگر شباهت نداشت و هیچ کس دیگر نتوانست سبک و آواز او را تقلید کند. او در گزینش شعر سلیقه خاص داشت.

هویدا هنرمندی بود که هرگز هنرش را به بیع و شرا نگذاشت. شخصیت فردی و هنری اش را در برابر پول و مقام از دست نداد. و برای چاشنی بخشیدن ذوق زور مندان آواز نخواند. و اگر آهنگی در مورد زور و زورگویی خوانده است ازین تیار بود:

نازم آن مُشتی که فرق زور مندان بشکند

هویدا بیشتر از 300 آهنگ عاشقانه، محلی، مردمی و میهنی در آرشیف رادیو و تلویزیون افغانستان دارد که اشعار و تصنیف آهنگهایش بازتاب هائیت از عشق، امید، نشاط، رنج، درد، قهر و عاطفه انسانی.

هویدا در طفولیت و نوجوانی و همچنان در دوران بار دهی هنری اش، فراز و نشیبهای زیادی را تجربه کرده است. هویدا 67 سال پیش از امروز در شهر کابل بدنیا آمد. او هنوز طفل بود که پدر با ذوق و هنر دوستش بحیث کارمند دولت به ولایت بلخ و از آنجا به دایزنگی ایفای وظیفه کرد. هویدا که در بلخ بود و پنجساله بود، همراه با برادرش کبیر هویدا به آموزش موسیقی پرداختند. هویدا مشق آواز و آلات موسیقی میکرد. وقتی خانواده اش از دایزنگی به کابل برگشتند، هویدا به لیسه استقلال شامل شد و تا صنف نهم درس خواند. درس را خوب یاد میگرفت و خوب استعداد داشت، بالاترین نمرات را در صنف از آن خود میساخت. اما روح آزاد و سرکش او در چار دیواری صنف آرام نمیگرفت، مکتب گریز بود و به همین دلیل مکتب نمره تهذیب او را کم میداد. حوصله اش سر آمد و با مکتب وداع کرد.

هویدا در جایی گفته است: (اکثر اوقات، موسیقی را از ورای رادیو های بازار می شنیدم، زیرا خود رادیو نداشتم). این نکته میرساند که با وضع اقتصادی ناخوش آیند، دست و گریبان بود. او در نوجوانی شاقه کاریهای زیاد را انجام داده است و رنج زندگی را بیشتر چشیده است.

جو طالع زخروار هنر به

اگر طالع نباشد باز هنر به

آواز و استعداد سرشار هنری هویدا باعث شد که بعداً تحصیلات خود را در رشته موسیقی در ماسکو فرا بگیرد. پس از ختم تحصیل در سال 1971 میلادی دوباره به کابل آمد و در رادیو افغانستان به کار موسیقی ادامه داد. علاوه از آن به گرداننده گی برنامه های رادیویی و تلویزیونی نیز پرداخت.

آنچه از خواننده ها که برنامه های رادیویی و تلویزونی هویدا را در سالهای قبل شنیده و یا دیده اند، صحنه میگذارند که هویدا نه تنها یک آواز خوان مطرح بود، بلکه استعداد، ظرفیت و سطح دانش او در عرصه های گویندگی، تیاتر، ادبیات، فرهنگ و هنر در سطح بالا قرار داشت. در پیشکش نمودن دهها برنامه از طریق رادیو و تلویزیون هیچگاه و هیچ کس از زبانش یک کلمه یا جمله را نشنیده باشد که در آن وصف قد و قامت و چشم و ابروی رژیمهای حاکم را به ستایش گرفته باشد.

ظاهر هویدا در دهه نود میلادی مانند ملیونها هموطن ما مهاجر شد و در شهر هامبورگ آلمان اقامت گزید. تا آنکه در اثر مریضی بتاریخ پنج مارچ داعی اجل را لبیک گفت (انا لل..... راجعون) روحش شاد باد!

هفته نامه (افق) و انجمن هنر و فرهنگ افغان – استرالیا (افق) وفات این هنرمند شهیر افغانستان را ضایعه بزرگ دانسته، از خداوند متعال برایش استدعای بهشت برین نموده و به همه هموطنان هنر دوست خاصاً به خانواده محترم شان و بالاخص به وحیده جان هویدا خانم گرامی و فرزندان عزیز شان ژاله جان، آرش جان، علی جان، لیلی جان و مسیح جان صبر جمیل میطلبد.